

ЖУРНАЛ ВИЗНАНО ПЕРЕМОЖЦЕМ КОНКУРСУ "СВІТОЧ ПРИДНІПРОВ'Я"

ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ ЩОМІСЯЧНИК

ВИХОДИТЬ З ЛИПНЯ 1991 р.

БОРИСТЕН

2024 рік

№ 08(393)

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ, ПУБЛІЦИСТИЧНИЙ
ТА НАУКОВО-ПОПУЛЯРНИЙ ЩОМІСЯЧНИК

*Тато воює,
а маленька Софія пише вірші про
Україну*

“У всіх народів мова – це засіб спілкування, у нас це – фактор відчуження. Не інтелектуальне надбання століть, не код порозуміння, не першоелемент літератури, а з важкої руки Імперії ще й досі для багатьох – це ознака націоналізму, сепаратизму, причина конфліктів і моральних травм. Людина розмовляє рідною мовою, а на неї озирються...”

“Нації вмирають не від інфаркту, спочатку в них відбирають мову”

Ліна Костенко

«Бористен (Борисфен)» – незалежний і недержавний український науково-популярний щомісячник, який висвітлює наукові, культурні, соціальні, історичні події. Видавцем і засновником часопису є Дніпровська міська громадська організація «Товариство шанувальників журналу „Бористен“», голова правління письменник і видавець Фідель Сухоніс.
Видавець: Дніпровська міська громадська організація «Товариство шанувальників журналу „Бористен”

Серія КВ, реєстр. номер 16084-4556 ПР. Рік видання двадцять перший. Постановою президії ВАК України від 9 квітня 2008 року за № 1-05/4 журнал внесено до переліку наукових фахових видань України, у яких можуть публікуватись основні результати дисертаційних робіт з історії, філології, політичних наук, мистецтва та культурології.

Редакція не завжди поділяє думку авторів і не несе відповідальності за недостовірність опублікованих даних. Редакція не несе відповідальності перед авторами і/або третіми особами і організаціями за можливу шкоду, нанесену публікацією статті. Редакція має право скоротити матеріал без згоди автора. Редакція сплачує гонорари тільки за матеріали, які замовлені авторами.

Представництва редакції:

У США: Promethean's Retort P.O.Box 35
Lyndhurst, N.J. 07071-0035 USA

З релігійних справ у США та Канаді: Mr. V.
Babanskyj, 74 Oakrige, Watchung, N.J.
07069, USA;

У Ізраїлі: Svitlana Glaz, Arie Rubin, 18VI, Lod,
Israel

У Польщі: Juri Hawryluk, skr. poczt. 55, 17 –
100 Bielsk Podlaski, Polska

Адреса журналу «Бористен»: Адреса редакції
а/с № 791, 49008 м. Дніпро, Україна
Телефон: (050) 340 - 28 - 27
e-mail: fidelsukhonis@gmail.com

Електронні версії журналу borysten.com.ua

Долучайтесь до нас у соцмережі
[facebook.com/borysteninfo](https://www.facebook.com/borysteninfo)

Верстка\дизайн
журналу “CatArt”
Видавець
Видавничо-поліграфічний
центр
вул. Воскресенська, 11
49000 місто Дніпро
Україна

Папір офсетний.
Друк цифровий
Щомісячник,
наклад:
1500 примірників

“Адреси доброти”

ВЕЛЬМИДОСТОЙНІ ДОБРОЧИНЦІ!

В Україні триває найжорстокіша з часів Другої Світової війна. Безжальний московський ворог прагне знищити українську націю.

А тому найбільш важливим нині є допомога Збройним Силам України і потерпілим від агресії Моксель-Московії.

Ми хочемо сердечно подякувати усім, хто у цей трагічний період сягає власної кишені заради нашої Перемоги. Особливо зворушливо коли йдеться про нових, так би мовити, членів нашого бористенівського волонтерського клубу. Зокрема **добродійка Valentina Gluch (Brecksville, OH.)**, яка склала пожертву на продукти для бійців ЗСУ. Ми щиро вдячні Вам за цікавість історичною Батьківщиною. Правдиво бажаємо Вам усіляких гараздів та гарного самопочуття!

Влас. інформ.

----- Зміст -----

- Стор.1** Адреси доброти
Стор.2 - 3 Маленька поетеса
Стор.4-5 ВІДЗНАЧЕННЯ ДНЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ В СИРАКУЗАХ
Стор.6 Житиме у наших серцях
Стор. 7-8 «Не роби іншому того що тобі неприємно» (цікава книга)
Стор.9 Міккі
Стор.10-11 Щоденникові записи письменника Олесь Гончара за 1991 рік. Погляд читача із року 2024-го.
Стор.12-13 Дебют
Стор.14-15 Пам'ятаю ту гірку весну
Стор.16 Вітаємо з почесною відзнакою!
Стор.17-19 Новини “Бористену”
Стор.20-26 Наша Церква

Долучайтесь до нас у соцмережі
facebook.com/borysteninfo

Ще більше цікавої та актуальної інформації на нашому сайті
borysten.com.ua

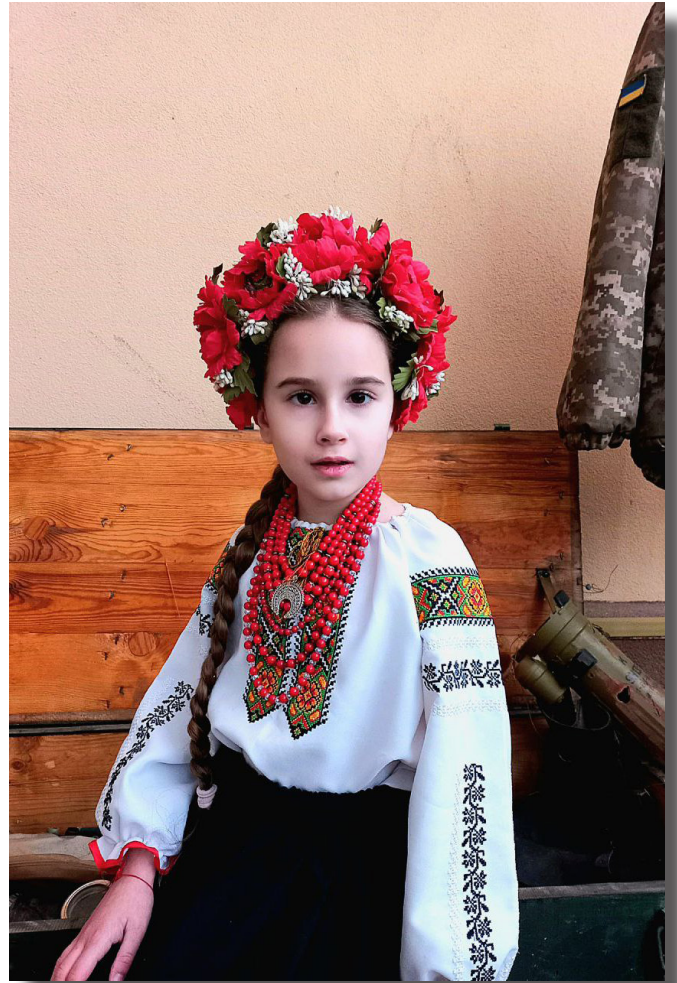

«Цікаво»

---Маленька поетеса ---

Привіт, читач. Я Софія Чабан, маленька поетеса, з міста Дніпро, що розкинулось на берегах однойменної річки. Все моє життя пов'язане з творчістю - граю на фортепіано, співаю, маю чимало перемог у музичних конкурсах. А тепер от і вірші. Уявляеш, як багато всього може містити в собі одна маленька людина.

Мою країну щодня намагаються знищити, тож у віршах я часто оспівую її красу та незламність, свої мрії. Можливо вони змусять вас, дорослих, задуматись і врятувати моє дитинство. Від самого мого народження мій тато захищає країну, а мама волонтер. Тож життя нашої сім'ї тісно пов'язане з військовими, вони нам як рідні. Отож коли ти читатимеш у якомусь із моїх віршів "родина" згадай, що я маю на увазі не лише маму й тата. Сподіваюсь тобі відгукнуться думки та букви восьмирічної дівчинки.

Дар життя

Дерева вітер колисає,
Верба шумить і кущ тремтить,
І весь цей галас в одну мить.
Природа танцями дивує
І хай там як одвічні ми.
І хай надалі світ існує
Та в небі падають зірки.
Природи дар – життя людськеє,
Вона і мати і алтар.
Бо все це диво, весь цей галас
Він кожен день в нас процувіта

До бою!

Щоб бути крутим, як людина-павук
 Треба вступити до лав ЗСУ!
 Герої не тільки в кіно чи казках,
 Вони в Україні, у наших серцях.
 Це Збройні Сили неодолимі
 І зараз вони потрібні країні!
 Не сидьте ви вдома в своїх
 телефонах,
 Бо взяти корисніше до рук своїх
 зброю
 І з ворог підлим ступити до бою

Наш скарб

Калинонько, ластівонько,

Моя рідна мово,

Моя мати Україно

Й моє рідне слово.

Горобиці шепочуть

Тихо на гілках:

“Знайдеться Україна в рідних словах”

Люблю...

Люблю Україну спокійною
 І не хочу ніякої іншої.
 Дорослі роблять її галасливою
 І замість радощів роблять все зливою.
 Хоч в Україні зараз безлад
 Всі пліч-о-пліч за неї стоять.
 Та як дитинство щасливе нам мати?
 Та і звідки радощі мусимо брати?
 У моїй неньці бушує війна!
 Це ворогів наших точно вина.
 Безтурботне дитинство нам поверніть
 І з земель наших щезніть в єдину мить

З одного починається все

Життя обирає людину,
 Людина будує родину,
 Родина формує народ
 З маленьких своїх діточок.
 Колись то була людина,
 А стала вже ціла країна

"Новини"

ВІДЗНАЧЕННЯ ДНЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ В СИРАКУЗАХ

Цього року українці всього світу відзначили 33-тю річницю історичної дати – проголошення Незалежності України. В Америці відзначення відбулися в усіх більших містах, де живе зорганізована українська громада.

Цогорічні відзначення в місті Сиіракузи, Нью-Йорк, відбулися достойно та гарно у п'ятницю, 30-го серпня. Подбав про це місцевий відділ Українського конгресового комітету Америки, який очолює Ліда Буняк. Програма відзначення відбулася в полудне перед будинком управи міста. З огляду на присутність представників політичного світу та місцевої влади, уся програма відбулася англійською мовою. Відзначення відкрила коротким словом Лариса Грицик - Даненберг, яка вела програмою, а о. Василь Колопельник – парох УГКЦ свв. Петра і Павла в Обурн провів молитву. Після нього молився також рабин Яков – директор Чабад Любавич, який співчуває українцям і підтримує їх у війні з російською ордою.

Учасники відзначень Дня Незалежності
України в Сиіракузах

На фото: Співдоповідачі Данило Яремчук і Ірина Ропотан.

З коротким словом про Україну та місцеву українську громаду виступив посадник Сиракуз Бен Воли, а відтак прочитав підписану ним проклямацію з нагоди Дня Незалежності України. Коли на щоглу перед ратушею піднімався державний прапор України, українці співали гімн "Ще не вмерла Україна. Згодом присутніх розважав українським танком сумівський танцювальний ансамбль "Одеса". Головним промовцем був студент медицини Данило Яремчук, -- речник Українського медичного товариства, який працює над корисними проектами допомоги Україні. Він говорив про боротьбу нашого народу за волю і незалежність, про потребу несення допомоги нашим землякам і ЗСУ, про свій досвід у праці для добра Батьківщини.

Про важке поневір'яння українських жертв війни по різних країнах Європи зворушливо говорила з власного

досвіду колишня професорка Національного економічного університету в Одесі молода мати трьох дітей Ірина Ропотан, а відтак дякувала місцевій американській владі за поміч та опіку над втікачами від війни.

На відзначенні промовляв також член Конгресу США Брандон Вільямс (республіканець, який стримався від голосування за допомогу США Україні в грудні минулого року). Він говорив про жахіття війни та велике число жертв агресії. Не вперше в День Незалежності України виступив д-р Геннадій Браславський - голова департаменту урології в місцевому Апстейт медичному університеті, який говорив про його зусилля на поміч Україні. Він і запропонував вшанувати українських жертв війни однохвилинною мовчанкою. З гарним словом виступив також стейтовий сенатор Джан Маніон і нап'ятнував Росію за її злочини в Україні. Доречно відмітити, що всі промовці-неукраїнці закінчували свої виступи окликом "Слава Україні!"

Відзначення Дня Незалежності України закрила коротким словом Ліда Буняк. Вона нагадала учасникам зустрічі про потребу допомоги Україні, про великі жертви Українського Народу та тисячі українських дітей, яких російські злочинці вивезли до Росії, а відтак подякувала всім за підтримку України уважкий для неї час боротьби з ордою та за участь у відзначенні 33-ої річниці Незалежності України.

Хоч погода була гарна, але учасників відзначення нашого державного свята цього року було менше, як у минулих роках. Це можна пояснити робочим днем, слабкою реклямою і, очевидно, байдужістю та інертністю багатьох наших земляків. На жаль...

Микола Дупляк

«Вічна пам'ять»

Житиме у наших серцях

Не стало Богдана Боднарука. Відлетів у засвіти ще один представник, так званої, «третьої хвили» української еміграції. Я лише раз фізично бачився з добродієм Богданом у Чикаго на українському фестивалі з нагоди чергової річниці української незалежності. Запам'яталися гарні, правильні риси обличчя, спокійний переконливий голос, інтелігентність поведінки у найменших дрібницях.

Але ми довші роки спілкувалися з паном Б. Боднаруком через електронну пошту. У цьому листуванні він так само запам'ятався аристократом найвищої проби. Не оминав увагою жодне моє повідомлення, а найголовніше як міг допомагав у виданні щомісячника «Бористен», приділяв велику увагу волонтерському руху на материковій Україні. Особливо після початку широкомасштабної війни.

Інженер за освітою він, як на мене, мав абсолютно поетичну і вразливу душу. Можливо, цьому сприяло

гідне оспівуванню у найвиразніших віршованих сонетах подружнє життя, з такою ж подвижницею української справи як достойниця Віра Боднарук, котра мала якраз гуманітарну освіту.

Їх родина була справжнім взірцем не просто закоханих, а й одностудців. За своє життя бл.п. Богдан Боднарук пізнав і побачив багато. Народжений в Україні, деякий час перебував у Європі по завершенню Другою світовою війною, з тим емігрував підлітком з батьками до Бразилії, зрештою переїзд на землю Вашингтону.

Але у яких би краях не жив цей чоловік у його серці завжди була Україна. Він жив з нею, і жив для неї.

Редакція її авторський, читацький загаль у великій жалобі схилиють голову перед пам'яттю цієї світлої людини. Він назавжди житиме у наших серцях.

Фідель Сухоніс, шеф-редактор
Всеукраїнського щомісячника "Бористен"

“Актуально”

«Не роби іншому того що тобі неприємно» (цікава книга)

Автор книги «Не роби іншому того, що тобі неприємно» («Nie rób drugiemu, co tobie niemiłe») польський психолог проф. Богдан Войцішке розглядає у своїй праці питання, що сучасна психологія вважає про приказки та народну мудрість. Він відповідає на питання, які з повсякденних мудростей про людину є правдивими у світлі наукових знань.

Віра в антагоністичну гру в результаті якої хтось повинен програти, щоб хтось інакший переміг, є характерною для індивідуалістичних культур. Вони акцентують увагу на особі, її правах та досягненнях, а значно менше ця віра присутня у колективістичних культурах, які зосереджені навколо спільних цілей та на обов'язках осіб перед ними.

Мудра фраза від Побліліуса Сіруса, що «два рази дає той хто швидкодає», сьогодні тлумачиться психологами як один з центральних принципів у ринковій економіці, де кожна річ вартує стільки, скільки хто-небудь готовий за неї заплатити.

Б. Войцішке також цитує мудрість Вільяма Шекспіра – «Дурень думає, що він мудрий, мудрий знає, що він дурний». Дурень хоча і як би не прагнув до своєї мудрості, не буде здатний помітити свою невіглазність, так як кіт не осягне пустелі. Мати знання, це взагалі не бути впевненим у чомусь, бо впевненість частіше впливає з невігластва, ніж зі знання. За думкою психологів, чим хтось менше компетентний у якійсь галузі, тим більше переоцінює свої результати і свої досягнення, а також не може помітити своєї некомпетентності, особливо коли він займає керівну посаду.

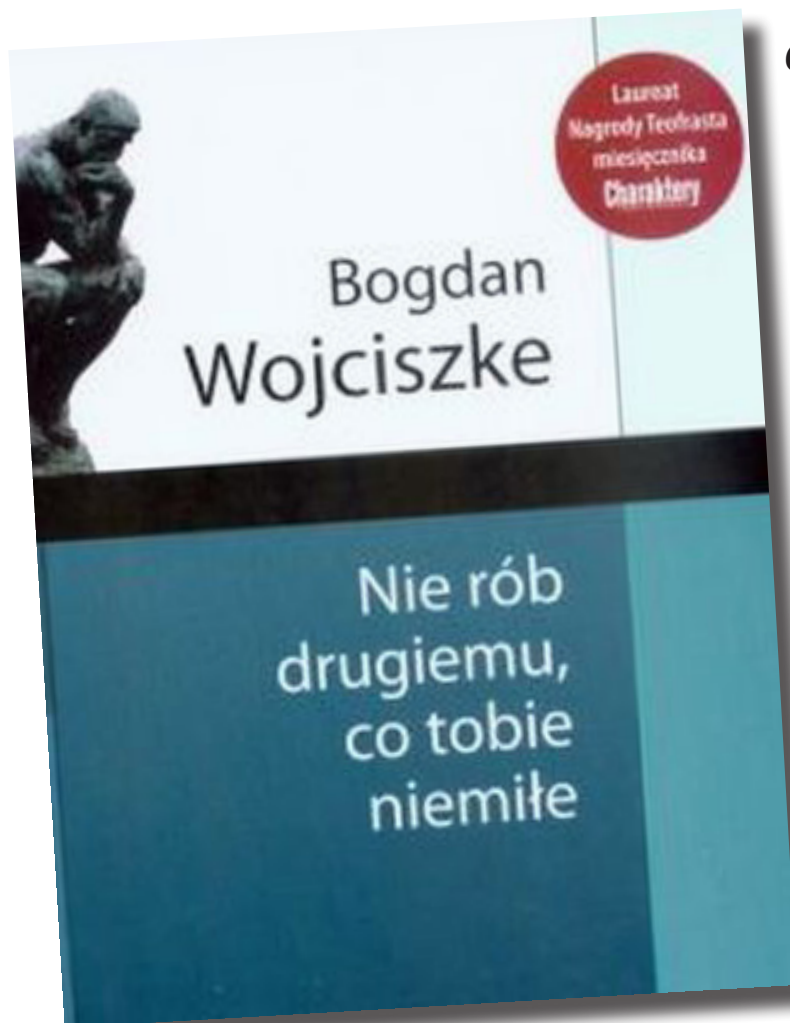
Наприклад, антична фраза «Ното homini lupus est» («Людина людині – вовк») ставить перед нами дилему, чи людина за своєю природою добра чи зла?

БОРИСТЕН №08(393)

За Б. Войцішке, ігнорант також не може оцінити компетентності тих, хто дійсно їх володіє, а вже тим більше їх геніальності. Не кидайте перли перед свинями! Розповідайте анекдоти лише тим, хто має почуття гумору, а ідеї представляйте лише тим, хто їх здатний зрозуміти.

З цієї книги ми довідаємося також, чому брехня, яка повторюється достатньо часто, стає правдою; чому легше зіпсувати свою репутацію, ніж відновити її; чому лестощі приносять друзів, а правда – ворогів; що таке катарсис і що таке мораль Калего; як розуміти оксюморон: я «за» а навіть «проти», або що впливає з ілюзії зворотної мудрості яку визначає приказка «мудрий поляк за шкоду».

Це відмінне читиво, що усвідомлює наші проблеми в повсякденному житті, коли у нас не завжди є хвилина для задуму над собою. Наступний том цього автора має назву: «Жінка змінюється» (2009). Цікаво, чому? Можливо він читав якісь маніпульовані тексти жінок, які порушують товсті етичні межі? Завдяки прочитанню цієї книги можна усвідомити, яку велику роль відіграє психологія у розумінні мудрості народів.

Стефан Лашин

“Колонка редактора”

----- Міккі -----

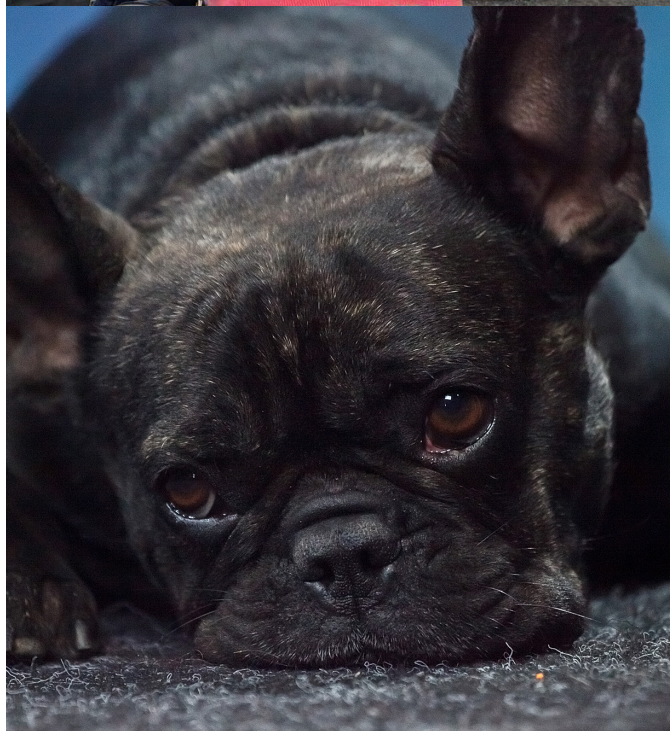
Так трапилося що з Євгеном Тузовим я познайомився одночасно з його чотирилапою приятелькою Міккі. Ця мила собача красуня у розквіті сил і краси.

Підтягнутий, спортивний і стрункий Тузов абсолютна протилежність зовнішності Міккі. Та душевна спорідненість у них, як то кажуть, на віки вічні.

Вона типова представниця своєї породи- французького бульдога. Позаяк Міккі симпатична маленька собака із зовнішністю мініатюрного бульдога з кажанячими вухами й такою ж пласкою мордою, коротким хвостом і гладкою короткою шерстю – але набагато меншого розміру. Коли я вперше взяв Міккі на руки, то зразу відчув м'язистість собаки, її міцну кісткову структуру та сильні ноги.

А ще Міккі добра та інтелектуально надзвичайно здібна. Це справді той випадок, коли все розуміє лише сказати не може. А ось сентенція про те, що собаки схожі на своїх господарів, у дуєті Євген і Міккі себе не виправдовує.

Фідель Сухоніс, шеф-редактор Всеукраїнського щомісячника “Бористен”

«З редакційної пошти»

Щоденникові записи письменника Олеся Гончара за 1991 рік.

Погляд читача із року 2024-го.

У 2008-му році київське видавництво «Веселка» надрукувало останній том із трьох запланованих «Щоденників» видатного вітчизняного письменника.

Це видатна подія у вітчизняному літературознавстві, яка закладає підмурівок майбутнім дослідженням науковців і поціновувачів його творчості. Масив оприлюдненої для широкого загалу інформації є яскравим портретом пізньої радянської та початкової незалежної доби України.

Третій том «Щоденників» Олеся Гончара охоплює період 1984–1995 років. У ньому майстер слова, перебуваючи вже у зрілому віці, описує події розпаду СРСР і утвердження незалежної української держави.

Нижче наведемо низку цитат із власними коментарями до записів,

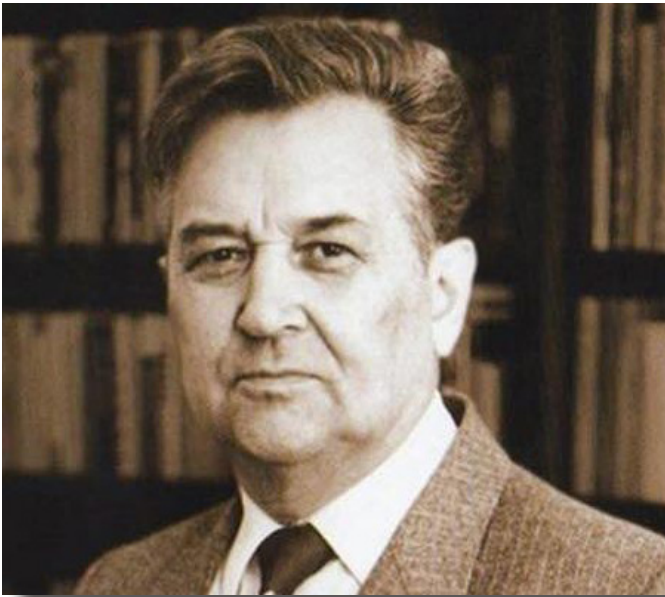
які стосуються подій 1991-го року з точки зору письменника Олеся Гончара.

Загалом у «Щоденниках» цього року було зроблено 150 записів. Вони різнопланові та створюють барвисту картину внутрішнього світу митця і впливів на неї подій радянського сьогодення напередодні проголошення незалежності.

Запис від 18 січня 1991 року: «... Україна – це вічна вдова, а в неї є сини є дуже багато антисинів, брудних запродавців».

Запис від 8 березня 1991 року: «... Лубківський наводить в «Літературній газеті» такий факт: у фільмі про Чорнобиль злодії з дивною вибірковістю пограбували церкву та книгозбірню. З першої забрано все, крім поліських рушників. З бібліотеки – детективи. А «Кобзар», «Атлас української мови», поезії Лесі Українки і «Собор» розтерзано, на цих книгах – відбитки мародерських чобіт».

Від 2014-го року діти й онуки тих чорнобильських мародерів у чоботях російських загарбників повернулися спочатку до Криму та на Донбас, а у лютому 2022-го й до багатостраждального Полісся й повторили злочини мародерства, прикриваючись фіговим листком адептів секти імені «митрополита Гундяєва».

Запис від 10 травня 1991 року щодо суті російської держави: «Імперія кочовиків на 1/6 світу наприкінці 2-го тисячоліття... Дехто вважає й так, і, здається, є в цьому щось від правди. Цивілізації завжди осідлі, а дикість – кочова... Тим-то імперії чингісханів зникали безслідно, виявились нежиттєздатними. А ця червона кочова імперія хіба ж не такої природи? Оці спец набори, вічні вербування, міграції цілих армій «архаровців»... Кочовик – це завжди агресор, тому він зникає без сліда, скільки б не за глтинув чужого».

Запис від 19 серпня 1991 року: «Чорний день історії! Те, що багатьом здавалось неймовірним, сталося: переворот. ... Не дай Боже побачити залиту кров'ю країну... Краще вже вмерти».

Запис від 20 жовтня 1991 року: «Диявол народжується із піни на губах ангела...»

«Московские новости» запевняють, що в кулуарах російського уряду днями цілком серйозно розглядалось питання «про можливість обміну ядерними ударами між незалежною Україною і РСФСР».

І схоже на те, що це й справді сьогодні роїться в головах

божевільних політиків. Українофобія наростає. Голодних і обдертих жителів федерації орієнтують на розпалювання ненависті до України, – ото вона, мовляв, винна у всьому. А звідси недалеко й до ядерної кнопки, маніяк справді може з'явитись із піни озлобленості й відчаю. То був би кінець. Кінець для всіх».

Пророчі слова майстра слова, які є напрочуд актуальні станом на 2024 рік!

А ось запис, який доводить майстерність Олесь Гончара у роботі зі словом. На полях «Щоденника» 8 листопада 1991 року: «Не люблю слова «прозаїк», в часи Коцюбинського, здається, його й не було. Вигаданий сучасними літературознавцями, цей покруч зовсім чужорідний для української мови, не відповідає законам її милозвучності. Та є ж у нашій мові й синоніми, які звучать у ній цілком природно: романіст, новеліст, повістяр або просто письменник».

Запис від 2 грудня 1991 року: «Ніч перед Різдом нації»! ... Люди вітають одне одного, бо ж прокинулись вільними людьми».

P.S. Запис від 17 березня 1960 року під час поїздки до США: «Тільки під час революції люди бувають по-справжньому вільні. А після революції найголовніше – скільки залишиться від тих свобод».

Микола Мироненко,
кандидат технічних наук,
професор кафедри Управління
та адміністрування УДУНТ

Література

Гончар О.Т. Щоденники: в 3-х т.; упоряд., авт. передм., підгот. текс., іл. матеріалів В.Д. Гончар.- 2-е вид., випр. Т. 3: (1984-1995).- Київ: Веселка.- 2008.- 646 с.

«Дебют в «Бористені»

Юлія Небо (21.07.80), вона ж Небогатова Юлія Віталіївна називає себе тренеркою з ліричним напрямком :). Народилася і вирісла у спеціаліста по оздоровленню та спорту, а також фізичній реабілітації у Дніпрі. Тут живе і творить зараз.

Працює з віковими категоріями від 4 до 104 і дуже пишається цим фактом. Обожднює рідне місто, те, чим вона займається, дітей і тварин. Наразі працює тренером з карате для дітей і дихальної гімнастиці і йоги для людей "золотого" віку, пише вірші в прозу, а також є волонтеркою. Напрямки волонтерства - поміч тим, хто на "о" та наші пухнасті янголи, які потрапили у халепу.

Найкращі незламні у світі
під небом блакитним і сильним!

Я дякую Вам,
що -
вродливі,
за те, що живу поряд з вами.
Нехай зараз дуже нелегко -
від втрат вже лани посивіли,

але у нас все буде добре -
Країна завжди буде вільна!

Народ мій, великий могутній,
який від жалю потерпає,
який боронить рідну Неньку,
і кожну мить кращих ховає...

До краплі останньої... крові.
до квітки останньої... зброї.

Я буду пишатися тим,
що -
цей час гіркий з вами тримаю...

*****

1.04.22

*****

Міцно і цнотливо обійму,
коли вишні безсоромно стиглі...
І мовчати буду про війну,
закарбовану в очах застиглих.

Про братів, злетівших, як птахи,
у небесний невагомий простір,
про бентежні і важкі шляхи,
що вели до хиби і погосту.

Стукіт серця слухатиму... Мить,
між реальним й непростим
минулим,
заберу все те, що так болить,
і засмаглі руки поцілую.

Відкіля з'явилося це знання?
 "Майже відьма" маю певний попит,
 Бачу, що скінчиться ця війна...
 Повернись! Це - твій священний
 клопіт.
 16.02.24

Наші діти навчились не плакати,
 і зміцніли під звуки сирен.
 Новий день зустрічають з кавою,
 вишиванка для них, як тотем.

Наші діти стали доросліше -
 не на часі "ловити їм гав".
 Вони в курсі про чай роїбуш, та...
 ... уночі то шахед, то "кінжал".

Наші діти, чому вам не соромно,
 більш не вірити добрим казкам?
 Несвідомо, але заборОнили,
 молодими ще бути батькам.

Притулити би вас до серденька,
 та відчути красу запашну,
 але знову тремтить вербонька,
 бо новини все більш про війну.
 1.06.2024

Полечу, наче птах, коли вітер
 промовить : "Вже час..."

Промайну над колоссям засмаглого
 стиглого жита...
 Моя земле, землиця! Найкращими
 зараз прикрита...
 Звір прийшов рано вранці, коли
 місяць в небі не згас.

Прошепочу: спасибі за все, що зі
 мною було,
 за чарівні світанки кохання і хвили
 надії,
 і за те, що не склалося, що
 полинОм поросло, і за те, що без
 мене колись небо сонцю зрадіє...

Побіжу, як в дитинстві по ніжно-
 плакучій росі,
 розлету свої коси, від попелу
 втрат посивілі,
 і джерельну водицю Карпат
 пригадаю рясну,
 та й розтану в дніпровських
 порогах, від ворога вільних...
 14.07.24

Пам'ятаю ту гірку весну: дружина загиблого Героя з Дніпра розповіла історію кохання і втрати

5 березня 2022 року дніпрянин Олександр Дубінін відзначив свій 53-день народження вдома, з дружиною та сином. А вже за день наш земляк прибув до військової частини, і це було його усвідомлене та обдумане рішення.

Олександр розумів, що він, висококласний фахівець телекомунікації та зв'язку, потрібен армії та всій Україні. Олександр Володимирович узагалі був завжди і в усьому ґрунтовний і надійний. Історію життя та кохання дружина загиблого захисника розповіла «Нашому місту».

Тетяна познайомилася із Сашком затишним літнім вечором на дні

народження в знайомій. Улітку, коли небо здається вищим, а зорі – яскравішими. Так воно і було в ті роки. – Він мені відразу сподобався, – розповідає дружина Тетяна. – Хоч Сашко тільки на три роки старший, він мені здався дорослим. Мислячим. А ще він справив враження надійної та цікавої людини. Трепетно ставився до всього живого. І головне, обіцяв щастя! Тому й погодилася вийти заміж уже на нашій третій зустрічі. Ми вінчалися в церкві, для Сашка це було важливо.

Олександр і Тетяна прожили разом майже три десятиліття.

– Чоловік підтримував будь-яку мою ініціативу і словом, і ділом, – продовжує Тетяна. – Мріяла полетіти на повітряній кулі, Саша з сином подарували мені цей політ. Хотілося зануритися з аквалангом у глибини моря, Саша склав мені компанію. Ми любили подорожувати на авто. Кожна поїздка – це маленьке життя. Я вдячна долі за ці наші роки. У 2023-му могло бути 30 років спільно щасливо прожитих років.

А ще Олександр Дубінін любив возитися з моторами, щось у них налагоджувати, налаштовувати. Він умів ремонтувати машини і мотоцикли, пилососи і мобільні телефони. Його робота, власне, і була пов'язана з мобільним зв'язком. З мобілками талановитий механік-електронік був «на ти». Міг налаштувати будь-який «хитрий» апарат, підібрати до нього відповідну програму.

Наш земляк був упевнений, що його вміння і знання зв'язківця-практика обов'язково знадобляться на фронті. У цьому мав рацію.

Загинув молодший сержант Олександр Володимирович Дубінін 19 квітня 2022 року у Волноваському районі Донецької області біля села Новосилка. Він забезпечував зв'язок стрілецьких частин, але оборону прорвало вороже ДРГ – кілька БТРів.

– Пам'ятаю ту гірку весну, – згадує Тетяна. – Телефоную йому, а у відповідь – тиша. Іду містом і місця собі не знаходжу. На вулиці сонячно, магнолії цвітуть. А Саші вже не було. Я потім думала: «Це так дивно, що магнолії цвітуть, а твоєї коханої людини вже немає.

Олександр Разумний, фото з архіву родини

Вітаємо з почесною відзнакою!

ГРАМОТА

За жертовну любов та віддану працю на благо
Помісної Української Православної Церкви
і повожного народу

Віра

Боднарук

нагороджується орденом
святої рівноапостольної
княгині Ольги

+ *Епіфаній*

Митрополит Київський і всієї України

08 серпня 20 24 року

м. Київ
№ 1011

Незабутній Олег Черногуз коли був у доброму гуморі любив жартувати:

- Фіделю, ти велет у літературі й житті.

Попри спокусу не заперечувати корифею вітчизняного красного письменства розумів, що до літературних богатирів якомсь не доріс. А ось фізично завжди відчував себе впевнено. Мій дід Арсентій Сухоніс мав ледь не два метри. Я децю не дотягнув. Але коли в літературі все ж таки доводиться підводити голову на багатьох колег, то у чергах звик дивитися на присутніх згори.

Позаяк сьогодні відчув себе якщо не пігмеєм, то зовсім не значущим мужчинкою. Відчуття не з приємних. Недаремно саме з дрібних і миршавих формується така мерзота як путін,ленін,сталін

Кирило Натяжний має два метри сім сантиметрів. Вага так само відповідна. Він володар спортивної водойми "Орлеан" на Солонящині. Це поки-що рідкісний формат для України. Домовилися що про розважально-бізнесовий проект цього правдивого велетня підготуємо допис у "Бористен". Ось так...

*Фідель Сухоніс, шеф-редактор Всеукраїнського щомісячника
"Бористен"*

День пам'яті

Можна написати дуже багато рефлексій в День пам'яті. Але жодні слова чи меморіали не повернуть найцінніше - людей. Жах цих втрат неосяжний. Коли мати обіймає портрет сина і плаче. Коли маленька донька згадує останню зістріч з татом - він купив їй смаколики в макдональдсі. Коли дівчині немає ще 30-ти - а вона вже вдова. Кожна стела і меморіал - це горе родини. Це обірване життя і скалічені життя навколо нього. Давайте це поважати і розповідати ще зі школи дітям про те, хто такі герої і героїні, які воювали і воюють, починаючи з 2014 року. Аби їх покоління зробило висновки і їм вже точно не довелось брати до рук зброю. Низький уклін всім загиблими і їхнім родинам. Ми у вічному боргу перед вами

---- Новини Спілки письменників ----

Хочу подякувати пані Олені Швець-Васиній, яка виступила днями промотором мистецької імпрези у стінах Дніпровської обласної бібліотеки для молоді, присвяченої Дню незалежності України. Захід також було проведено у рамках інформаційної кампанії з нагоди 90-тя Дніпропетровська обласна організація НСПУ.

Про те яку страшну ціну сплачують нині українці за право бути самими собою,

нагадала хвилина мовчання у пам'ять загиблого воїна ЗСУ Ігоря Заржицького, єдиного сина нашої славної колежанки Еліни Заржицької. Порадувала літературна молодь. Авторське поетичне слово Юлія Небогатова та Сніжани Білої відрізнялися свіжим віршованим стилем. Повага і вдячність усім учасникам імпрези.

Фідель Сухоніс, шеф-редактор
Всеукраїнського щомісячника "Бористен"

НАША ЦЕРКВА

Видаєnia Блазословив Архієпископ і Митрополит Києва - Матері міст Руських,
Галицький, Патріарх всієї Русь-України, Свято-Успенський Києво-Печерський та
Почаївський Лавр Священноархіємандрит ФІЛІПЕТ

Релігійний додаток часопису "БОРИСТЕН" № 36 (2024)

*Через Своє преображення Господь
засвідчив, що для творіння
є можливим перебувати в
таємничому, але істинному
єднанні з Творцем, - Митрополит
Епіфаній*

Нині ми шануємо особливу подію, коли Господь наш Ісус Христос перед Своїми обраними учнями явив Себе преображеним. Його обличчя і навіть одяг просяяли божественним несотвореним світлом.

Метою цього явлення найперше було утвердження віри учнів. Адже Спаситель знав, що невдовзі Йому належить звершити хресну жертву, віддати Себе на муки і ганебну смерть. І в той майбутній час приниження Сина Божого, коли перемога зла здаватиметься явною і нездоланною, учні мають згадати те, свідками чого вони були – згадати божественну славу Свого Учителя. Згадати невимовне сяйво, яке вони бачили. Згадати свідчення двох найбільших пророків старозавітного часу, Мойсея та Іллі, які явилися на горі, розмовляючи з Месією про Його майбутні страждання.

Для Сина Божого шлях, яким Йому належало йти, виконуючи волю Небесного Отця, був відомий. Цей шлях був звіщений також і людям через пророчі одкровення. Але знаючи, що учні Його матимуть потребу зміцнення у вірі, Господь завчасно подає їм ще одне свідчення. Він являє їм сяйво божественної слави, яке у найтемніші часи життя апостолів має освітлювати їхній власний шлях подвигу віри.

Однак чи тільки для апостолів Господь преобразився? Якби це явлення було призначене лише для них, тоді воно залишилося би в тайні і не увійшло би до Писання. Але, явивши на горі славу Свою для трьох обраних учнів, Господь через їхнє свідчення відкрив цю славу також для кожного з нас.

Безперечно, ми самі не бачили того, що бачили очі апостолів. Але коли ми віруємо їхньому свідченню, поданому в Євангелії, то і на нас справджуються слова Спасителя: «блаженні ті, що не бачили й увірували» (Ін. 20: 29). Христос саме за таких віруючих просить Свого Небесного Отця у первосвященницькій молитві. Згадуючи апостолів, які були живими свідками Його проповіді та діянь, Господь також просить Отця і про тих, хто буде вірувати у свідчення апостолів, кажучи: «За них – тобто апостолів – Я освячую Себе, щоб і вони були освячені істиною. Не за них же тільки благаю, але й за віруючих у Мене за словом їхнім» (Ін. 17: 19 – 20).

Тому, дорогі брати і сестри, коли ми в нашому житті стикаємося із силою зла, коли бачимо його тимчасове торжество чи удавану перемогу – ми теж, як колись апостоли,

повинні згадати про Сина Божого, про нашого Спасителя. Згадати Його преображеним і прославленим. Духовними очима побачити це невимовне божественне світло, яке допоможе нам відігнати від сердець наших всяку темряву, всяку спокусу і всякий лукавий сумнів.

Коли Христос преобразився на горі, то божественним сяйвом просяяло не лише Його обличчя, але навіть і Його одяг. І одне, й інше належить до сотвореної природи. Отже, через Своє власне преображення Господь дав свідчення і доказ, що для творіння є можливим перебувати в таємничому, але істинному єднанні з Творцем.

Ані одяг, ані тіло не мають самі в собі джерела світла. Однак незбагненно для нашого розуму, коли вони преобразилися благодаттю, тоді і тіло, і навіть нежива матерія засяяли. Це осяяння сталося не лише один раз, як чудо і одкровення. І сталося воно не із Самим лише Христом. Насправді, як Воскресіння Сина Божого є джерелом і початком воскресіння для всіх людей, так і Преображення Господнє є свідченням і доказом правдивого преображення, якого мають досягнути праведники. Адже за словом Спасителя, яке є істиною, «праведники засяють, як сонце, в Царстві Отця їхнього» (Мф. 13: 43).

Святкуючи нині Преображення, згадуючи ту давню євангельську подію, віруючи свідченню апостолів, які бачили її, ми самі, дорогі брати і сестри, маємо спонукати себе до преображення. Очищаючи свої душі покаанням, просвітлюючись вірою та пізнанням Божественного одкровення, наповнюючись благодаттю через молитву і спілкування з Богом в тайнствах, ми у такий спосіб змінюємо себе. Ми наповнюємося благодатним світлом, яке відганяє темряву зла і від нас самих, і від того, що нас оточує.

Про цю внутрішню зміну, про це наповнення кожного з нас світлом, Господь дає заповідь: «Так нехай сяє світло ваше перед людьми, щоб вони бачили ваші добрі діла і прославляли Отця вашого Небесного» (Мф. 5: 16). Бажаю всім нам, дорогі брати і сестри, бути виконавцями цієї заповіді. Щоби не лише через свідчення апостолів про Преображення Господнє на горі, але і через наше власне побожне життя, наші добрі діла, нашу віру, світло Христове просвітлювало світ цей і приводило до спасіння тих, хто приймає це світло і від нього сам наповнюється сяйвом слави. Амінь.

В Івано-Франківській єпархії освячено новозбудований храм

28 липня 2024 року Божого, у п'яту неділю після П'ятидесятниці, на запрошення громади та настоятеля храму «Покрови Пресвятої Богородиці» села Гавриляк протоієрея Олега Мосяка Його Високопреосвященство, Високопреосвященніший митрополит Галицький Андрій звершив Чин освячення храму та престолу.

Митрополитові Андрію співслужили єпископ Коломийський Павло, вікарій Івано-Франківської єпархії, Тлумацький декан протоієрей Василь Стадник, священники Тлумацького деканату та запрошене духовенство. На урочистостях були присутні представники влади й численні віряни, які прибули, щоб розділити радість святкування.

Після освячення Митрополит Андрій очолив першу Божественну літургію у новозбудованому храмі «Покрови Пресвятої Богородиці». На Малому вході з благословіння Блаженнішого Митрополита Київського і всієї України Епіфанія, владика Андрій відзначив настоятеля храму протоієрея Олега Мосяка черговою богослужбовою нагородою – правом носіння за богослужінням митри.

Під час відправи архіпастир підніс посилену молитву Богу за нашу Батьківщину, а також за воїнів, які боронять нашу Україну від нашествия російського окупанта. На запричасному стиху протоієрей Василь Стадник виголосив проповідь на тему свята.

Після літургійного відпусту керуючий єпархією привітав вірян з величним святом, а також нагородив благодійників та громаду відзнаками Блаженнішого Митрополита Київського і всієї України Епіфанія.

Закінчилось богослужіння уставним многоліттям та урочистим хресним ходом навколо новоосвяченого храму.

Предстоятель взяв участь у міжконфесійному заході «Молитва за Україну» та державних урочистостях

В день відзначення 33-ї річниці відновлення незалежності нашої держави, 24 серпня 2024 року, Блаженніший Митрополит Київський і всієї України Епіфаній у тисячолітній святині Православної Церкви – Соборі святої Софії Київської взяв участь у міжконфесійному заході «Молитва за Україну», який традиційно проводиться Всеукраїнською Радою Церков і релігійних організацій.

На події був присутній Президент України Володимир Зеленський з дружиною Оленою, а також очільники й представники релігійних спільнот України.

Предстоятеля автокефальної Української Православної Церкви супроводжували митрополит Білоцерківський Євстратій та намісник Свято-Михайлівського Золотоверхого монастиря архієпископ Вишгородський Агапіт.

На початку заходу Митрополит Епіфаній виголосив молитву. Завершилася подія духовним гімном України – «Боже Великий, Єдиний».

Згодом на Софійській площі Його Блаженство взяв участь в офіційних урочистостях.

24 *Предстоятель зустрівся з начальником Головного управління розвідки та передав пожежний автомобіль для потреб військового відомства*

Блаженніший Митрополит Київський і всієї України Епіфаній 5 вересня 2024 року зустрівся у своїй резиденції – Митрополичому домі з начальником Головного управління розвідки Міністерства оборони України генерал-лейтенантом Кирилом Будановим. У зустрічі також взяв участь капелан ГУР МО України протоієрей Костянтин Холодов.

Під час спілкування сторони обговорили триваючу боротьбу нашого народу проти російських нападників, релігійну ситуацію й державно-церковні взаємовідносини та важливість духовної підтримки захисників України. Також йшлося про важливість створення додаткових реабілітаційних центрів для поранених українських воїнів, до роботи в яких будуть залучені і священнослужителі.

Після зустрічі Його Блаженство разом з архієпископом Володимирським і Нововолинським Матфеєм, головою правління Благодійного фонду «Шведський центр допомоги» Сергієм Порохнавцем та представником координаційного центру Волинської обласної військової адміністрації Назаром Романюком передав очільнику Головного управління розвідки спеціалізований пожежний автомобіль для потреб військового відомства.

У Львові Митрополит Епіфаній провідав поранених захисників України

Предстоятель Православної Церкви України 31 серпня 2024 року разом з керуючим Львівсько-Сокальською єпархією митрополитом Димитрієм, міським головою Львова Андрієм Садовим та духовенством провідав у Лікарні святого Пантелеїмона поранених оборонців Батьківщини, які проходять тут лікування й реабілітацію.

Його Блаженство оглянув кабінети і обладнання медичного закладу, поспілкувався з українськими воїнами та побажав їм сил, наснаги, терпіння та Божої допомоги.

Окрім того, Блаженніший Митрополит Епіфаній завітав до Центру протезування та ортезування «Незламні» та оглянув хід будівництва житла для внутрішньо переміщених осіб.

ФУНДАЦІЯ «ПРОМЕТЕЇВ ОТВІТ»

Головним пріоритетом Фундації з осідком у США є сприяння у збереженні української свідомості та ідентичності, культурної спадщини і традиції серед широкого громадського загалу, особливо серед студентів вищих навчальних закладів в Україні та за кордоном, надання фінансової і моральної допомоги науковцям, студентам, винахідникам, громадським активістам іншим чинникам, котрі формують громадянське суспільство та демократію в Україні. За чинним американським законодавством пожертви надіслані до Фундації «Прометеїв отвіт» не підлягають оподаткуванню.

Promethean's Retort, P.O. Box 35, Lyndhurst, NJ 07071-0035
USA . 4petrop@verizon.net, 201 460 1364